ty případy, kde byly pořádány samostatné zábavy, které se odbývají zpravidla po představení, nesouvisí s předchozím divadelním kusem a jsou vlastně hlavním programem dotyčného podniku, na př. taneční zábavy při div. představeních ochotnických.

Stížnost doznává sama, že vylosování dárků se stalo v přestávce, že se tedy dálo mimo div. představení. Podle § 3 č. 3 nastává povinnost k placení dávky tím, že div. představení jest spojeno s nějakou zábavní produkcí a nerozhoduje v jakém poměru jest zábavní produkce co se týče jejího trvání k ostatní části programu, zdali tedy snad zábava zabírala jen menší dobu v porovnání s dobou, kterou vyžadovalo div. představení neb v meziaktí, jak se v daném případě stalo.

Bylo-li však div. představení spojeno se zábavní produkcí ve smyslu § 2 č. 2 pravidel, byl dán předpoklad druhé věty §u 3 č. 3 pravidel, podle které jsou div. představení vyloučena z osvobození od dávky. Právem proto žal. úřad nevyhověl odvolání st-lky domáhající se osvobození od této dávky.

č. 5695.

Dávka z nájemného: Je obecní úřad, když vyměřuje dávku z nájemného, vázán na data podávající se ze spisů berní správy anebo může potřebná data, zejména činžovní hodnotu samostatně vyšetřovati?

(Nález ze dne 25. května 1926 č. 10.886.)

Věc: Firma akciový cukrovar a rolnická akcijní rafinerie cukru v L. proti okresní správní komisi v L. o dávku z nájemného.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušují pro vady řízení.

Důvody: Obecním úřadem v L. byla akc. cukrovaru dříve M. W. v L. na rok 1925 z domu č. p. ... v L., a rolnické rafinerii cukru v Praze za totéž období z domů čp. ... v L., předepsána obecní dávka z nájemného. Při vyměřování dávky byla v prvém případě vzata za základ nájemní hodnota částkou 10.000 K, v případě druhém 12.000 K, pokud se týče 2510 K a to podle úředního šetření úřadem provedeného. Odvolání st-le bylo měst. zastupitelstvem v L. a pak v další cestě instanční nař. rozhodnutími zamítnuto.

O stížnostech podaných na ta rozhodnutí nss uvážil:

Stížnosti vytýkají, že neměla býti vůbec za základ vyměření dávky vzata činžovní hodnota místností obecním úřadem zjištěná, nýbrž hodnota uvedená ve spisech berní správy, poněvadž podle § 6 pravidel o vybírání dávky se může samostatné vyšetření činžovní hodnoty objektů dávce podléhajících obecním úřadem státi jen výjimečně a ježto v obci není žádných místností stejného druhu a rozsahu, které byly pronajaty a se kterými by tovární místnosti věnované výrobě cukru, nalézající se v domech shora uvedených mohly býti porovnány.

Tuto námitku neshledal nss důvodnou. Podle § 6 pravidel o vybírání ob. dávky z nájemného neb z používaných místností v L., schválených výnosem zsv-u v Praze z 31. srpna 1922, mají se údaje potřebné k vyměření dávky zjistiti ze spisů berní správy. Obecní úřad jest však oprávněn žádati od majitelů domů (trvalých užívatelů domů) vysvětlení potřebné a případně i stanoviti samostatně činžovní hodnoty objektů dávce podrobených v poměru k činži placené z pronajatých míst-

ností stejného neb podobného druhu v místě a hledíc k velikosti, povaze a poloze místností jakož i ke způsobu jich užívání. Podle znění uvedeného ustanovení není nijak obmezeno právo ob. úřadu, zdali chce vyměřiti dávku na základě dat vyplývajících z berních spisů, neb chce-li provésti o činžovních hodnotách šetření a samostatně stanoviti výši těchto hodnot. Zejména není úřad povinen hleděti k údajům zjištěným berní správou v tom případě, když v obci není pronajat objekt stejného druhu, nehledě ani k tomu, že pravidla se neobmezují na porovnání se stejným objektem, nýbrž připouští, aby byl objekt dávce podrobený porovnán s objekty podobného druhu.

Stížnosti namítají dále, že nebylo v daném případě šetřeno předpisu § 6 pravidel ohledně řízení předepsaného při stanovení činž. hodnoty, že totiž k místnímu šetření nebyly přibrány ani st-lky, ani dva majitelé domů jako znalci místních poměrů, že st-lkám nebyly sděleny pochybnosti o přiměřenosti činž. hodnoty a že nebyly vyslechnuty jejich námitky.

§ 6 stanoví v tomto ohledu, že samostatné stanovení činž. hodnoty může se státi jen po místní prohlídce konané za předsednictví ob. starosty neb osoby jím k tomu zmocněné a za přítomnosti majitele domu a osoby dávkou povinné (§ 2) neb jejich zástupce, jakož i dvou majitelů domů v obci, jakožto znaců místních poměrů. Majiteli domu a osobě dávkou povinné jest oznámiti při tom pochybnosti vzniklé o přiměřenosti přiznané činže neb činž. hodnoty a vyslechnouti jejich námitky. Dobrozdání znalců nemusí býti podáno a rozhodnutí o výši činž. hodnoty nemusí se státi v přítomnosti majitele domu a osoby dávkou povinné.

St-lky uvedenou námitku učinily již v odvolání. Žal. úřad poukázal je na kom. řízení provedené dne 1. června 1923. Podle protokolu o tomto místním šetření byli při něm přítomni majitelé domů Václav B. a Emil L. jako znalci, jest tedy bezdůvodnou námitka, že nebyli přibráni majitelé domů jakožto znalci místních poměrů. Z protokolu uvedeného není však patrno, že by při řízení byli zástupci st-lek jako majitelů domů dávce podrobených bývali přítomni a o přiměřenosti činž. hodnoty vyslechnuti a není ze spisů ani patrno, zdali byli k řízení přizváni. Žal. úřad nekonal o tom žádného šetření, ačkoliv strany v odvolání vytýkaly, že nebylo šetřeno předpisu § 6 pravidel. Nebylo tedy v daném případě šetřeno zásady slyšení stran platné ve správním řízení vůbec a zvláštního řízení v § 6 pravidel předepsaného, které má býti zachováno při samostatném vyšetřování činžovní hodnoty. Tím nastala podstatná vada řízení.

Č. 5696.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení (Slovensko): O kompetenci k rozhodování o žádostech za vrácení obecních dávek — věta jako při Boh. 5660 adm.

(Nález ze dne 25. května 1926 č. 10.888.)

Prejudikatura: Boh. 4711, 5660 adm. a j.

Věc: Samuel F. v L. proti okresnímu výboru v Levoči o obecní dávku nápojovou.